

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 lipca 2015 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie morskim oraz niektórych innych
ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2015 r. ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie morskim oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 12, w art. 22a w ust. 1 wyrazy „W przypadku gdy” zastępuje się wyrazami „W ramach inspekcji państwa bandery, w przypadku gdy”;
- 2) w art. 1 w pkt 12, w art. 22a skreśla się ust. 5;
- 3) w art. 1 w pkt 29 w lit. b, w ust. 8a wyrazy „ust. 8” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 3”;
- 4) w art. 1 w pkt 31 w lit. f, w ust. 4c w zdaniu drugim po wyrazach „Pytania egzaminacyjne” dodaje się wyrazy „pochodzące z banku pytań egzaminacyjnych”;
- 5) w art. 6 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4.”.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2015 r. ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie morskim oraz niektórych innych ustaw, wprowadził do niej 5 poprawek.

Przyjmując poprawkę nr 1, Senat uznał za konieczne doprecyzować, że weryfikacji prawidłowości opracowania instrukcji bezpieczeństwa jachtu morskiego dokonuje się w ramach inspekcji państwa bandery.

Uchwalając poprawkę nr 2 Senat postanowił skreślić ust. 5 w art. 22 – przepis wskazujący, że do jachtów rekreacyjnych o długości do 15 m nie stosuje się zasady, w myśl której podczas inspekcji weryfikuje się prawidłowość opracowania instrukcji bezpieczeństwa jachtu morskiego. Przyjęcie poprawki motywowane było dwiema kwestiami. Po pierwsze, zamieszczenie w ustawie generalnego wyłączenia statków określonej kategorii spod inspekcji państwa bandery w jej części albo w całości, oznaczałoby, iż mogłoby ono objąć nie tylko tzw. statki niekonwencyjne, o których mowa w art. 20 ust. 1a ustawy o bezpieczeństwie morskim (art. 1 pkt 10 lit. b noweli), ale także statki podlegające inspekcji obligatoryjnie – na podstawie wiążących Polskę umów międzynarodowych. Art. 20 ust. 1a stanowi bowiem, że typy i rodzaje statków nieobjętych umowami międzynarodowymi, niepodlegających poszczególnym rodzajom inspekcji państwa bandery, określają, w zależności od ich pojemności brutto (GT), długości, przeznaczenia i sposobu eksploatacji, przepisy wydane na podstawie art. 23 ust. 4 i 5. W praktyce jachty rekreacyjne o długości do 15 m są już zwolnione spod inspekcji. Potwierdza to także dołączony do projektu ustawy, wypełniający delegację z art. 23 ust. 5, projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju w sprawie inspekcji i karty bezpieczeństwa, który stanowi w § 2 w ust. 1 w pkt 3, że jego przepisów nie stosuje się do jachtów rekreacyjnych o długości do 15 m, które dobrowolnie nie poddały się inspekcji. W tym miejscu wskazać należy na drugą wątpliwość związaną z pozostawieniem w ustawie art. 22a ust. 5 – generalny zakaz inspekcji państwa bandery na jachtach rekreacyjnych o długości do 15 m, mógłby uniemożliwić poddawanie takich statków inspekcjom dobrowolnym.

W poprawce nr 3 Senatorowie skorygowali błędne odesłanie.

Poprawka nr 4 zmierza do jednoznacznego przesądzenia, iż informację publiczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej stanowią tylko pytania egzaminacyjne pochodzące z banku pytań egzaminacyjnych zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, a nie wszystkie przygotowane pytania.

W art. 4 w pkt 6 noweli zmodyfikowano art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie żeglugi i portów morskich. Na podstawie tego przepisu, Minister Obrony Narodowej może wydać decyzję o zastosowaniu na polskich obszarach morskich niezbędnych środków, do zatopienia statku lub obiektu pływającego włącznie, w celu zapobieżenia, ograniczenia lub usunięcia poważnego i bezpośredniego niebezpieczeństwa grożącego statkom, obiektom portowym i portom oraz związanej z nimi infrastrukturze, powstałego na skutek użycia statku lub obiektu pływającego jako środka ataku terrorystycznego, w przypadku, **gdy siły i środki Straży Granicznej przewidziane w ustawie o Straży Granicznej są niewystarczające lub mogą okazać się niewystarczające**. Dotychczas Minister może podjąć taką decyzję, **po wyczerpaniu przez Straż Graniczną środków przewidzianych w ustawie o Straży Granicznej**. W art. 27 ust. 2 ustawy o ochronie żeglugi i portów morskich, zamieszczone jest upoważnienie dla Rady Ministrów do określenia w drodze rozporządzenia, trybu postępowania przy stosowaniu środków, o których mowa w ust. 1, i sposobu współdziałania organów. Art. 27 ust. 1, modyfikowany analizowaną nowelą, ma bezpośredni wpływ na zakres spraw przekazanych do uregulowania w drodze aktu wykonawczego na podstawie art. 27 ust. 2. Potwierdza to analiza treści rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 2010 r. w sprawie trybu postępowania i sposobu współdziałania organów w celu zapobieżenia niebezpieczeństwu grożącemu statkom, obiektom portowym i portom oraz związanej z nimi infrastrukturze, powstałego na skutek użycia statku lub obiektu pływającego jako środka ataku terrorystycznego. Wskazuje ono bowiem w § 2, że Minister Obrony Narodowej może wydać decyzję, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie żeglugi i portów morskich, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych wydawany po zawiadomieniu przez Komendanta Głównego Straży Granicznej **o wyczerpaniu przez Straż Graniczną środków przewidzianych w ustawie o Straży Granicznej**.

Biorąc pod uwagę powyższe, aby uniknąć skutku z § 32 ust. 2 Zasad techniki prawodawczej (jeżeli zmienia się treść przepisu upoważniającego do wydania aktu wykonawczego, taki akt wykonawczy traci moc obowiązującą z dniem wejścia w życie

ustawy zmieniającej treść upoważnienia) – Senat postanowił wprowadzić do noweli przepis przejściowy zachowujący akt wykonawczy wydany na podstawie art. 27 ust. 2 (poprawka nr 5).